

DISCURS DE L'ALCALDE JOAN CAMPOLIER DE L'11 DE SETEMBRE DEL 2024. DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

El passat mes de gener va fer 125 anys del naixement de Josep Tarradellas, del president de la Generalitat, Josep Tarradellas. No se si les noves generacions, sobretot, els més joves que hi ha aquí, saben ben bé qui va ser Tarradellas i perquè em ve de gust recordar la seva figura en aquest 11 de Setembre, Diada Nacional de Catalunya.

Quan la dictadura del general Francisco Franco va abolir la Generalitat, la institució que ens representa a tots els catalans va sobreviure a l'exili gràcies a patriotes que van voler mantenir el nostre llegat històric. N'hi va haver molts i des de molts aspectes diferents però un d'ells va ser Josep Tarradellas. Ell va mantenir com a president la representació de la Generalitat a l'exili (concretament a França) durant el franquisme. Primer, ho va fer el president Lluís Companys, fins que va ser detingut i executat, l'any el 1940. Després, Josep Irla va presidir la Generalitat a l'exili del 1940 al 1954. I, finalment, Josep Tarradellas va ser el dipositari de la institució, del 1954 al 1977. Aquell any, el 1977, va tornar a Catalunya com a president de la Generalitat. Feia dos anys que havia mort Franco però encara faltava més d'un any perquè Espanya aprovés la seva Constitució. Tarradellas va ser president fins a les eleccions del 1980.

La seva contribució decisiva a la història d'aquest país es diu legitimitat. Ell va retornar la Generalitat republicana a Espanya, després d'haver mantingut viva la flama de la institució a França durant 23 anys. I això és una mostra d'amor al país, a Catalunya.

Aquest 11 de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, he posat l'exemple de Tarradellas perquè –com deia-- forma part de la història d'aquest país. Forma part de la nostra capacitat de resistència i de no renunciar a allò que és més nostra, la nostra identitat. I aquestes coses no passen perquè sí. No són fruit de l'atzar. No són una simple coincidència. No són una casualitat. Tenim i sentim la nostra identitat i no la volem perdre, ni minimitzar, ni vendre. Ens sentim partícips d'un projecte i d'una trajectòria indestructible i irrenunciable que té en la seva llengua, en la seva cultura i en la seva història els pilars fonamentals de la nostra raó de ser. Això és Catalunya. La suma de tot això: llengua, cultura i història. I sobretot, voluntat de ser una nació, caigui qui caigui.

I no em cansaré de dir-ho: nosaltres no som ni millors, ni pitjors que els altres; no tenim cap sentiment de superioritat; però sí que tenim un sentiment identitari, de pertinença a un poble que no renuncia ni al seu passat, ni al seu futur. I ho reivindicuem d'aquesta manera, sortint al carrer i commemorant que un dia de 1.714 ens van voler fer desaparèixer però que nosaltres ens vam aixecar per continuar treballant i construint el nostre país. El 1939, el dictador Franco també ens va voler fer desaparèixer i vam tornar a resistir. I ara, tot i que a Espanya hi ha un règim democràtic, encara queden molts poders a l'Estat espanyol que ens voldrien mansos i callats.

Però nosaltres no hem de baixar la mirada, al contrari, l'hem d'aixecar més amunt que mai per dir-los que amb nosaltres no podran. Que portem a la nostra esquena molts segles d'història com per deixar-nos vèncer. Que la nostra no és una causa

sobrevinguda, sinó que és al nostre ADN i és irrenunciable.

Com deia al començament, estem aquí per reivindicar el nostre dret a existir com a nació. Estem aquí per explicar que el nostre projecte és inclusiu, no fa distincions i accepta a tothom que el respecti. Estem aquí, per dir al món sencer que les nostres conviccions i aspiracions nacionals estan intactes i que es mantenen fortes. Estem aquí per demostrar la nostra energia per mantenir-nos vius com a país. No estem aquí ni per plorar, ni per rondinar. Estem aquí per dir al món que ens sentim orgullosos de la nostra història, de la nostra cultura i de la nostra llengua.

Nosaltres sabem perfectament què significa la Diada Nacional de Catalunya perquè forma part del nostre sentiment de país. I sabem que l'11 de Setembre és una actitud que ens serveix per mantenir viva aquesta flama en el nostre cor i en el nostre cap. I transmetre a les futures generacions aquest patrimoni històric, cultural i identitari que ens manté vius des de fa segle, i segles, i segles...

La nostra és una causa digna i noble. És una causa en positiu que va a favor de les persones, del país, de la llibertat, de la justícia i del progrés.

VISCA CATALUNYA!

Joan Campolier i Montsant
Alcalde de Santa Susanna